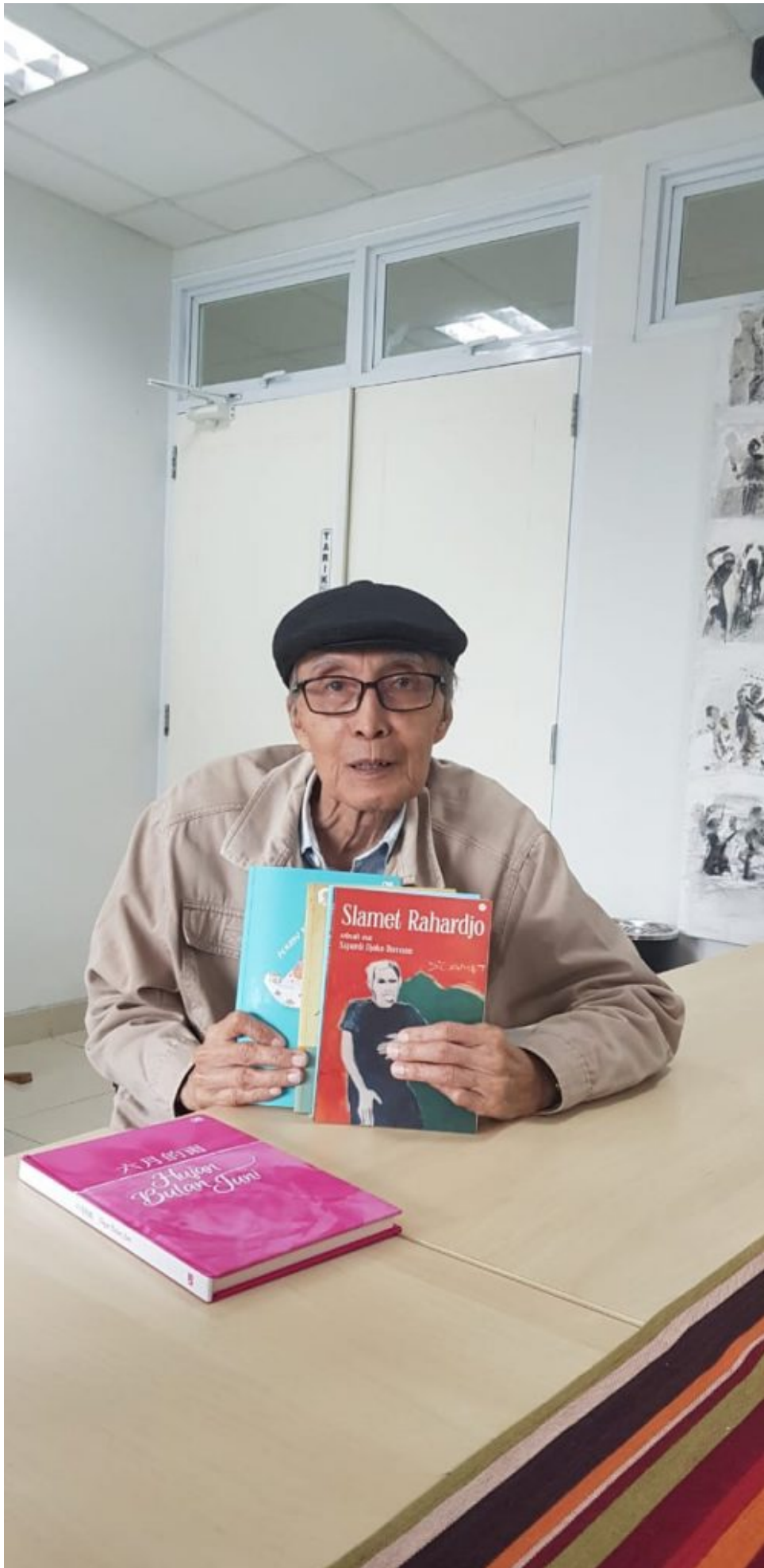

Преминуо је један од најбољих индонежанских песника, члан Адлигата и пријатељ Србије

Удружење Адлигат је посвећено окупљању људи културе и књижевности из целог света и на тај начин унапређењу међународних односа и веза међу државама и народима.

У Џакарти је јутрос у 09.17 часова по западноиндонежанском времену преминуо почасни члан Адлигата, велики индонежански песник проф. др Сепарди Ђоко Дамоно (1940-2020), чија поезија је обележила нововековну књижевност највеће архипелашке и муслиманске државе на свету са 250 милиона становника.

„Када сам га упознао, одмах сам пожелео да га загрлим, а он је природно разумео ту потребу па смо се, нас двојица странаца, искоснке браће по поезији и култури, спонтано загрлили а између нас у загрљају су се нашле његове књиге које је наменио Адлигату. То је сцена које ћу се заувек сећати“, каже Виктор Лазић, председник Адлигата и истиче да је велика част што је члан једног српског удружења био песник светског ранга какав је Сепарди и да су сви чланови и пријатељи Адлигата уједно и пријатељи Србије, те да је Адлигат посвећен да памти важна пријатељства, те квалитетне људе и њихова дела.

Сепарди је писао од својих средњошколских дана, а прву књигу је објавио 1969. године. Завршио је студије индонежанске књижевности. Дугогодишњи декан и професор на више факултетета, познат је као „професор индонежанских песника“. Био је изврстан преводилац, па се његов превод Хемингвејевог дела „Старац и море“ сматра за најбољи, а познати су и његови преводи Румија, Гибрана и Елиота. Члан Адлигата је од 2018. године, а нашем Удружењу је поклонио више потписаних дела. Добитник је многих награда али је највећу награду он подарио свету: своју поезију.

Желим

желим да те волим једноставно

речима које није успело да изговори

стабло ватри која га је пепелом учинила

желим да те волим једноставно:

знацима које није успео

облак да каже киши што га је учинила непостојећим

1989

Јунса киша

нема ништа постојаније

од јунске кише

скрива капи жудње

према том цветном дрвету

нема ништа разборитије

од јунске кише

брише трагове њених стопа
несталних на том путу
нема ништа мудрије
од јунске кише
оставља све неизговорено
корењу цветног дрвета да упије

1989

Превод Христина Николић, представница/амбасадорка Адлигата у
Џакарти